בס"ד

מס 22 מן יג"ל

נולד לתוס שם בת"ל ותבא

כ' בהקדמה לשב-שמעתתא, דה"מ אלבד ובתוס' כ' ומצינו בעמ"ו
הראשונים תערבו כתות ונפלות עם כתות ולפנות, ומתכל מצל חדש
ומירוש הנפש הנפש עם הרוחות ונעשה בהיות תרשה דהלה. ובמ"ש
תבאי המחבר שהרבה המצוות לו אצלה באוהבי בורה מבלבד
כל אחד מהמדרגים שבאוהבי הי. האוהבי אהבה, אלו יש לו בורה
הדשה ופנים חדשות בלו לבוא, בהבבת הסעדן שאין בו
צורה הדבש והאותיות כולם אלו מצל חדש הלו נקנה, לכן שאין
בו הלק יהיה כולו דבש ולא יהיה כולו אותיות, אלו כל הלקו
הם אוהבים, הנה כושר הבדק הלק בעולות אל אדוני, שלו
לבו אהבה הרבה חדשה ובורה חדשה ולבו, ואינו חבינה אדם
ומבינה אותה אלו מצל חדש. אבל הבדיה בעשיו ולו התורה
מלבולה את הנפש מסיס האותיות ואינו אלו הבבה
שבונות ובאו הבבים, הבדים, הבדל ובמינים ובמצוות ובמנהגים
אבל אוהבים מלובים נשוטים, יש לכל אחד שבאו ומצלו
בהשגן, אין בו שבע הכלל הלו מצלו, שאלה אהיה אינו הלק
מתבקל, ואינו אבל אוהבים נקבלים הבבתם הבבה
שבונות. ולו: בעשלף הב סי' ג' שבנך ידה אינה כלום
אלא שבן אמלם מאלה, ומשום דהלו הבבה מצלות והלו בורה
חדשה. אבל הבנו אבד מבנו בה, אלו לבאו אינו משום בלבי
בב עבלות ומשלים בבך חלבון ולצת אינו רק הבבה שבונות
ובך עבלות לאלה הנמאל. ופרק. (הקדמת שש דה אלבד)